

PARLAMENTUL EUROPEAN

2004

2009

Document de ședință

FINAL
A6-0090/2007

28.3.2007

RAPORT

**privind politica de locuințe și politica regională
2006/2108(INI)**

Comisia pentru dezvoltare regională

Raportor: Alfonso Andria

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE	10
PROCEDURĂ.....	14

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind politica de locuințe și politica regională (2006/2108(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere normele de reglementare a fondurilor structurale pentru perioada 2007-2013,
- având în vedere rezoluția sa din 26 septembrie 2006 privind o strategie tematică pentru mediul urban¹,
- având în vedere rezoluția sa din 13 octombrie 2005 privind dimensiunea urbană în contextul extinderii²,
- având în vedere rezoluția Consiliului din 12 februarie 2001 privind calitatea arhitecturii în mediul urban și cel rural³,
- având în vedere comunicarea Comisiei: Politica de coeziune și orașele: contribuția orașelor și aglomerărilor urbane la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă în cadrul regiunilor (COM(2006)0385),
- având în vedere comunicarea Comisiei: Strategia tematică pentru mediul urban (COM(2005)0718),
- având în vedere Cartea verde a Comisiei din 22 iunie 2005: Eficiența energetică - sau cum să facem mai multe consumând mai puțin (COM(2005)0265),
- având în vedere Acordul de la Bristol din 7 decembrie 2005 în care se menționează, printre alte opt caracteristici ale unui oraș durabil, un mediu urban bine proiectat, bine construit și de înaltă calitate,
- având în vedere Carta socială a Consiliului Europei - versiunea revizuită (STE 163), semnată la Strasbourg la 3 mai 1996,
- având în vedere Carta europeană privind locuințele adoptată de către Intergrupul pentru habitat urban al Parlamentului European la 26 aprilie 2006,
- având în vedere Declarația de la Vancouver privind așezările umane, publicată cu prilejul Conferinței ONU privind așezările umane (Habitat I), desfășurate între 31 mai și 11 iunie 1976 la Vancouver,
- având în vedere avizul Comitetului Regiunilor (345/2006) și cel al Comitetului Economic și Social European (407/2007), consultate în conformitate cu articolele 117 și 118 din Regulamentul său de procedură,
- având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,

¹ *Texte adoptate*, P6_TA(2006)0367.

² JO C 233 E, 28.9.2006, p. 127.

³ JO C 73, 6.3.2001, p. 6.

- având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare regională (A6-0090/2007),
- A. întrucât lipsa de locuințe decente la un preț accesibil influențează în mod direct viața cetățenilor, limitându-le posibilitatea de inserție socială și de mobilitate atât în zonele urbane, cât și în zonele rurale;
- B. întrucât multe orașe europene se confruntă cu probleme importante în ceea ce privește locuințele, precum insuficiența ofertei, în funcție de regiune sau țară, existența persoanelor fără adăpost, costurile ridicate de cumpărare și întreținere și starea proastă a imobilelor; întrucât întreținerea necorespunzătoare a imobilelor duce adesea la demolarea locuințelor existente, ceea ce poate da naștere la noi inegalități în ceea ce privește planificarea urbană în lipsa unei strategii de dezvoltare integrată;
- C. întrucât problema locuințelor urbane se înscrie în contextul mai larg al planificării urbane și este legată așadar de problemele de pauperizare a anumitor cartiere, de degradare a mediului (poluarea aerului și a apei, zgomotul, deșeurile, suprapopularea etc.), de proasta funcționare a serviciilor publice, de accesibilitate sau de securitate etc.;
- D. întrucât dificultățile de acces la locuințe stau la baza fenomenelor de segregare socială și de transformare în ghetou;
- E. întrucât schimbările demografice și depopularea din unele regiuni pot duce la o scădere a cererii de locuințe, la neocuparea locuințelor și la degradarea infrastructurii culturale în special, având ca rezultat diminuarea calității vieții în regiunile respective, care vor fi locuite mai ales de către categoriile dezavantajate ale populației;
- F. întrucât combinația de venituri scăzute, prețuri ridicate la energie cu sisteme de încălzire și de izolare inadecvate dă naștere la penurie energetică și la deconectarea de la energie;
- G. întrucât problema locuințelor nu se reduce numai la construirea acestora, ci cuprinde de asemenea infrastructurile sociale (centre culturale, biblioteci, stadioane, locuri de întâlnire etc.), care constituie un factor important în incluziunea socială și în lupta împotriva sentimentului de alienare, deosebit de răspândit în marile aglomerări urbane;
- H. întrucât excluderea socială contravine modelului social european;
- I. întrucât trebuie conservată atât vitalitatea centrelor orașelor și ale cartierelor, cât și natura clădirilor considerate monumente istorice;
- J. întrucât extinderea urbană generează numeroase probleme sociale și economice afectând transporturile (congestia transporturilor în comun, dependența de mașina personală), protecția mediului (consumul crescut de energie, poluarea) și accesibilitatea serviciilor;
- K. având în vedere importanța regenerării și a reconversiei terenurilor industriale dezafectate („brownfield sites”) și a protecției spațiilor verzi („greenfield sites”);
- L. întrucât instrumentele financiare ale politicii de coeziune contribuie la revitalizarea zonelor urbane, favorizând reabilitarea spațiilor publice, punerea în aplicare a măsurilor de securitate și de prevenire a delincvenței, dezvoltarea acțiunilor în favoarea utilizării eficiente a apei și a energiei, sprijinul pentru integrare socială etc.;

- M. întrucât problemele specifice legate de marile imobile prefabricate, atât în ceea ce privește calitatea spațiului de locuit, cât și în ceea ce privește reabilitarea infrastructurilor (finanțarea lucrărilor de întreținere și renovare și cercetarea privind tehnicile și tehnologiile adecvate);
- N. întrucât noul regulament al Fondului European de Dezvoltare Regională (FEDR) a stabilit eligibilitatea pentru finanțare a locuințelor din noile state membre în anumite cazuri bine definite¹;
- O. având în vedere problemele de proprietate a spațiului de locuit, în special cele legate de reglementările necorespunzătoare din unele state membre, atât în ceea ce privește chiria, cât și transferul proprietății;
- P. având în vedere al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru activități de cercetare²;
- Q. având în vedere inițiativele financiare JEREMIE³ și JESSICA⁴, instituite în cooperare cu Banca Europeană de Investiții (BEI) și Fondul European de Investiții (FEI);
- R. întrucât sectorul locuințelor reprezintă o sursă importantă de ocupare a forței de muncă, atât în domeniul construcțiilor, cât și în domeniul renovării, al amenajării, al serviciilor de proximitate și al serviciilor financiare;
- S. întrucât Consiliul pentru angajarea forței de muncă, afaceri sociale, sănătate și protecția consumatorului a ridicat problema persoanelor fără adăpost și a excluziunii legate de locuințe la nivel de prioritate în cadrul strategiei UE pentru incluziunea socială și protecția socială;
- T. întrucât investițiile în locuințe sociale joacă și vor continua să joace un rol esențial în facilitarea accesului la locuințe multor oameni pentru care piața locuințelor este, altfel, inaccesibilă,
1. consideră că dreptul la o locuință decentă accesibilă ca preț este un drept fundamental recunoscut în mai multe carte internaționale și constituții ale statelor membre;
 2. consideră că renovarea locuințelor în scopuri sociale și de eficiență energetică nu este doar o problemă urbană și că numeroasele dificultăți legate de locuințe cu care se confruntă, la scară largă, zonele rurale, în special în noile țări care beneficiază de fonduri de coeziune, trebuie abordate cum se cuvine;
 3. solicită identificarea, la nivel european, a unei serii de indicatori de calitate care să definească noțiunea de „locuință adecvată”;
 4. subliniază importanța pe care o are pentru UE adoptarea unei Carte europene privind locuințele având ca bază lucrările Intergrupului pentru habitat urban al Parlamentului European și Carta aprobată de grupurile politice reprezentate;
 5. insistă asupra necesității – în contextul Strategiei de la Lisabona – de consolidare a

¹ Regulamentul (CE) nr. 1080/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iulie 2006 privind Fondul European de Dezvoltare Regională: articolul 7 alineatul (2) și considerentele 5 și 6.

² Al șaptelea program-cadru al Comunității Europene pentru cercetare, dezvoltare tehnologică și activități demonstrative (2007-2013).

³ Resurse europene comune pentru microîntreprinderi, întreprinderi mici și mijlocii.

⁴ Sprijin european comun pentru investiții durabile în zonele urbane.

dreptului la alocația pentru locuință, și la alte drepturi sociale, pentru a putea permite o mobilitate reală a lucrătorilor;

6. speră ca responsabilii naționali și locali să adopte măsuri care să faciliteze accesul tinerilor la o primă locuință;
7. solicită Comisiei Europene să includă problema locuințelor în dezbaterile privind orașele și dezvoltarea durabilă a regiunilor, precum și în programul de lucru al grupului operativ inter-servicii înființat pentru coordonarea politicilor care afectează dimensiunea urbană;
8. pune accentul pe importanța siguranței:
 - în ceea ce privește criminalitatea, mai ales în cartierele defavorizate
 - în ceea ce privește clădirile (norme de construcție și de exploatare)
 - în ceea ce privește infrastructurile pentru electricitate și gaz, apă, canalizare și încălzire (siguranța sistemelor existente și a tehnologiilor de reabilitare și înlocuirea conductelor vechi);
9. consideră de asemenea, că este important să se abordeze în mod coerent diferitele dimensiuni ale dezvoltării durabile (solidaritate, mediu și energie), accesibilitatea, sănătatea, securitatea și calitatea utilizării și să se asigure că ameliorarea locuințelor este compatibilă cu resursele familiilor;
10. subliniază importanța centrelor culturale, a dialogului intercultural, precum și a proiectelor organizate în comun de mai multe cartiere, întrucât acestea facilitează integrarea diverselor comunități prezente în orașe, suburbii și zonele rurale învecinate;
11. subliniază necesitatea luării în considerare a problematicii specifice locuințelor din mediul rural pentru a încuraja o politică echilibrată de amenajare a teritoriului, permițând combaterea segregării și a depopulării zonelor rurale, având în vedere în special numeroasele dezavantaje din aceste regiuni, precum veniturile scăzute, locuințe dispersate și dărăpănate, insuficiența spațiilor de închiriat, a celor sociale sau a altor feluri de locuințe;
12. subliniază, de asemenea, specificitatea problematicii locuințelor în orașele mici; consideră că aceste orașe atrag populația rurală nu numai prin locurile de muncă pe care le oferă, ci și prin crearea de oportunități de dobândire a unui nivel înalt de educație și calificări și pentru că răspund nevoilor în materie de sănătate și cultură; subliniază nevoia de a sprijini dezvoltarea acestui rol al orașelor mici, pentru că este strâns legat de restructurarea zonelor rurale, în special în ceea ce privește serviciile de sănătate, învățământul liceal, dezvoltarea IMM-urilor, a turismului, a stațiunilor balneare etc.;
13. consideră că în mediul rural este esențial să se propună măsuri de încurajare pentru achiziționarea, reabilitarea și renovarea vechilor imobile, acordarea de sprijin organismelor de stat și private care furnizează consultanță și consiliere personalizată persoanelor fizice și oamenilor de afaceri care doresc să se stabilească acolo și să se îmbunătățească oferta de locuințe sociale de stat și private, noi și renovate;
14. recomandă Comisiei să realizeze un studiu privind costul locuințelor, cererea de locuințe și piața imobiliară și invită statele membre să amelioreze colectarea datelor privind aceste domenii, ținând cont de eterogeneitatea ocupării locuințelor, de modificarea structurilor

familiale tradiționale și de situația caracteristică a tinerilor, de îmbătrânirea și de declinul populației; în plus, solicită statelor membre să ia în considerare accesul la și rata de utilizare a infrastructurilor tehnice, sociale, culturale și de transport atunci când planifică, și restructurează proiectele de locuințe și colectează date;

15. subliniază faptul că, în ceea ce privește principiul subsidiarității, problemele legate de locuințe, ca problemă națională, ar trebui să fie abordate în principal la nivel local și, din această perspectivă, autoritățile locale ar trebui sprijinite;
16. consideră că, dată fiind complexitatea problemelor care afectează locuințele, este necesară o abordare integrată - bazată pe principiile subsidiarității și al proximității - în vederea asigurării introducerii simultane a numeroși factori care să permită facilitarea accesului la locuințe, îmbunătățirea calității construcțiilor, îmbunătățirea calității vieții tuturor generațiilor și promovarea atractivității mediului urban și rural;
17. subliniază că, în măsura în care majoritatea locuințelor sociale nu se află într-un mediu foarte favorabil sănătății și nu dispun de o calitate ce poate asigura condiții bune de viață, măsurile de dezvoltare finanțare de FEDR trebuie să fie folosite nu doar pentru promovarea sectorului locuințelor, ci și pentru îmbunătățirea sănătății și mediului locuitorilor din locuințele sociale și, în acest fel, a calității vieții acestora;
18. consideră, de asemenea, că o abordare integrată are mai mari șanse de reușită dacă este realizată de către autoritățile locale și regionale care pot asigura o viziune de ansamblu, o coordonare optimă a politicilor și a inițiativelor puse în aplicare în aglomerările urbane și o viziune pe termen lung asupra dezvoltării aglomerării urbane; în consecință, îndeamnă statele membre, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune, să implice orașele în programarea și gestionarea fondurilor structurale destinate să co-finanțeze acțiunile urbane eligibile în cadrul programelor operaționale, și să le încredințeze punerea lor în aplicare;
19. solicită statelor membre și/sau autorităților locale din acestea, să se asigure că, atunci când elaborează programe de locuințe care beneficiază de subvenții comunitare, colectivitățile locale realizează, pe baza recomandării președinției finlandeze intitulată „Sănătatea în toate politicile”, o evaluare a impactului asupra sănătății care să permită crearea unui mediu salubru pentru persoanele defavorizate social;
20. insistă asupra necesității dialogului și a consultării între diferitele niveluri ale autorității locale, regionale și guvernamentale, pentru a se asigura coerența și responsabilitatea socială a intervenției publice, mulțumită unei coordonări orizontale (între toate politicile comunitare privind locuințele), verticale (între actorii care se ocupă de locuințe la diferite niveluri – european, național, regional și local) și mixte (între autoritățile publice, actorii socio-economici și societatea civilă); solicită, de asemenea, o participare activă din partea locuitorilor și a organizațiilor acestora pentru a ajunge la decizii comune privind revitalizarea, reabilitarea, gestionarea și conservarea mediului urban;
21. îndeamnă la o mai bună coordonare a fluxurilor financiare și a politicilor cu incidență asupra locuințelor, asigurându-se, în special, că acțiunile sprijinite de FEDR, instrumentele financiare JESSICA și JEREMIE, al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare și celelalte inițiative comunitare, naționale, regionale și locale în domeniul locuințelor și al renovării urbane sunt complementare și asigurându-se, în mod

specific, că locuințele rezidențiale din cartierele urbane istorice sunt modernizate și renovate;

22. speră ca, în contextul reexaminării normelor privind politica de coeziune, prevăzută pentru 2009, să fie redeschise dezbaterile privind extinderea accesului la fondurile comunitare pentru renovarea locuințelor la toate statele membre, în vederea economisirii energiei și protejării mediului înconjurător, la care nu au acces în prezent decât anumite state, deoarece nevoia de locuințe este un aspect critic în toată Europa; solicită Comisiei și BEI să pună în aplicare inițiativa JESSICA în aceleași condiții în toate țările, inclusiv locuințele care se înscriu într-o abordare de dezvoltare integrată;
23. îndeamnă statele membre implicate să utilizeze în totalitate fondurile puse la dispoziție de FEDR în domeniul locuințelor;
24. solicită Comisiei să se asigure, atunci când monitorizează intervențiile fondurilor structurale, că se pune în aplicare, în totalitate, pentru finanțarea locuințelor, considerentul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1080/2006, folosindu-se fonduri europene structurale și că locuințele subvenționate, cu chirii sociale limitate, în conformitate cu principiul ajutorului public, permit punerea la dispoziția categoriilor sociale defavorizate de locuințe adecvate;
25. își confirmă sprijinul pentru consolidarea parteneriatului între autoritățile publice, grupurile de interese socio-economice și societatea civilă și subliniază importanța potențială a parteneriatelor public-privat, în special cu privire la modernizarea clădirilor prefabricate și la regenerarea terenurilor industriale dezafectate;
26. sprijină campania lansată de Comisie în favoarea energiei durabile, având ca scop sensibilizarea cetățenilor europeni cu privire la reducerea consumului domestic; îndeamnă, de asemenea, Comisia să promoveze o amplă campanie de informare, în cadrul planului de acțiune pentru eficiență energetică;
27. solicită Comisiei să faciliteze răspândirea în sectorul locuințelor a noilor tehnologii și a materialelor de construcție mai eficiente care să permită reducerea consumului de energie;
28. îndeamnă Comisia să realizeze o continuare concretă a acțiunii pilot pentru sectorul locuințelor sociale în cadrul programului SAVE¹, pentru a promova și a difuza proiectele exemplare selectate în domeniul eficienței energetice;
29. subliniază importanța schimbului de bune practici în domeniul politicii de locuințe și îndeamnă Comisia să dezvolte rețele tematice pentru locuințe, similare celor instituite în cadrul programului URBACT; în acest context, salută inițiativa Comisiei „Regiuni pentru schimbare economică” (COM(2006)0675) și așteaptă cu nerăbdare prezentarea modalităților de punere în aplicare a acestei inițiative;
30. încurajează Comisia să creeze un site Internet în toate limbile oficiale ale Uniunii care să servească drept un forum de cooperare, de schimb de informații și de bune practici după modelul rețelei europene de cunoștințe privind politicile urbane (EUKN - European Urban Knowledge Network);

¹ SAVE - programul multianual pentru promovarea eficienței energetice

31. solicită Comisiei să pregătească un studiu care să arate repartizarea competențelor și a responsabilităților între nivelurile național, regional și local și să precizeze cadrul juridic pentru sectorul locuințelor în toate statele membre; consideră că un astfel de studiu permite luarea unor decizii judicioase și identificarea posibilelor domenii de acțiune ale UE în ceea ce privește problema locuințelor, cu scopul de a asigura măsurilor comunitare o veritabilă valoare adăugată în raport cu acțiunile naționale, regionale și locale;
32. susține ferm ideea unei simplificări a birocrăției la toate nivelurile pentru a face mai eficientă amenajarea și administrarea teritoriului;
33. subliniază importanța formării pe teren a unor operatori care să aibă o pregătire specifică în ceea ce privește planificarea urbană, construirea, reabilitarea, gestionarea și conservarea clădirilor existente și salută finanțarea acțiunilor de formare din Fondul Social European (FSE);
34. subliniază cât este de important ca autoritățile responsabile de amenajarea teritoriului să ia în calcul – în faza de identificare a politicilor de amenajare a teritoriului și de planificare și punere în aplicare a intervențiilor – accesibilitatea locuințelor, serviciilor publice și transportului urban pentru persoanele cu handicap și să planifice spații de joacă și recreere pentru copii și tineri;
35. încurajează BEI și Comisia să elaboreze, în cadrul instrumentului JEREMIE și în sinergie cu inițiativa JESSICA, o strategie pentru a accelera dezvoltarea sectorului construcțiilor, mai ales în noile state membre, ceea ce ar reprezenta un ajutor structural pentru dezvoltarea sectorului locuințelor, mobilizând astfel resursele locale și regionale în jurul proiectelor urbane;
36. încurajează autoritățile naționale, regionale și locale să identifice diversitatea situațiilor din orașele și teritoriile statelor membre și să-și elaboreze și să-și reexamineze politicile de locuințe în conformitate cu principiul durabilității;
37. solicită autorităților naționale, regionale și locale să se implice de urgență în atingerea unuia dintre obiectivele prioritare ale politicii de locuințe, respectiv remedierea problemei persoanelor fără adăpost;
38. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor statelor membre, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social.

EXPUNERE DE MOTIVE

Although the Treaty does not vest the European Union with any specific powers with regard to housing, a large number of Community policies (in particular those concerning the environment, energy, transport, social affairs and measures to benefit the common market) have a direct or indirect impact on housing conditions in the various EU Member States.

Nevertheless, the ERDF regulation for the period 2007-2013 has made housing eligible for funding in the new Member States in a number of cases set out in Article 7(2) and Recitals 5 and 6, thereby de facto giving some of the responsibility to the EU.

Housing should also be seen from the wider perspective of the attractiveness of cities in terms of strengthening their growth and job creation potential, which thus also helps to implement the Lisbon Agenda. The contribution of cities to growth and employment has also been highlighted in the Community Strategic Guidelines on cohesion.

The European Parliament has expressed its views on this matter in a number of resolutions¹, advocating practical measures to boost the development of the urban environment and a greater sense of responsibility on the part of the local decision-makers responsible for drawing up management and urban transport plans to improve quality of life in their cities.

Furthermore, the European Housing Charter, adopted by the 'URBAN-Housing' Intergroup of the European Parliament on 26 April 2006, defines housing as a staple part of life, a fundamental social right underpinning the European social model and a source of human dignity.

We must therefore identify those factors which have an impact on housing, in order to implement a 'socially responsible' policy and make housing accessible to all. We have to find a solution to the problems of spatial segregation and 'ghettoisation' and meet the social and economic challenges relating to the ageing population, whilst placing housing in the broader context of the sustainable development of towns and cities.

This report seeks to focus the housing debate on three key issues:

1. the social dimension
2. the environmental and energy dimension
3. the coordination dimension.

1. Social dimension

The lack of decent housing at affordable prices, when housing is considered to be a fundamental right by the European Housing Charter, directly affects the lives of citizens, restricting their options for social integration and their choices in education, training and professional development.

¹ European Parliament resolution on the thematic strategy on the urban environment (2006/2061(INI)) and European Parliament resolution on the urban dimension in the context of enlargement (2004/2258(INI)).

This, in turn, has an impact on competitiveness, employment and economic development in general. Over the past ten years, housing prices have constantly increased in nearly all EU countries. This rise has led to a reduction in families' capacity to consume other goods, which, in the long term, curbs sustainable growth.

In particular, problems relating to housing accessibility and quality cause problems of social segregation – the most underprivileged continue flocking to problematic areas, while the better-off move to other areas. They are also a contributory factor to homelessness and problems relating to the social integration of migrants from both other regions of the EU and non-member states, not to mention the problem of the suburbs, which manifests itself in repeated violent upsurges in the cities of several Member States.

In this context, culture can be a precious tool for encouraging the integration of the various communities which make up the cities and their suburbs. The establishment of cultural centres or the implementation of cooperation projects between districts can thus foster intercultural dialogue, especially in the cities and suburbs with a high concentration of immigrants and in areas where integration problems are more marked. It is therefore important to include cultural activities in an integrated approach to planning and urban regeneration.

Social exclusion runs counter to the European social model, which is supposed to offer all citizens future prospects. We therefore need to ensure greater social cohesion and encourage, in particular, the integration of the young and the elderly. A key aspect of this is also to improve the relationship between historic centres and suburbs, between wealthy and underprivileged areas, between urban territory and the hinterland.

Moreover, the housing sector in itself is an importance source of employment in the field of construction, but also of renovation, conversion and local and financial services.

2. Environmental and energy dimension

The development strategy for urban housing should be seen against the wider background of a general urban development strategy. Housing problems are not restricted to issues concerning construction and spatial planning as such, but are also greatly influenced by bad town planning. Hence certain areas, affected by environmental degradation (air and water pollution, noise, waste, congestion, etc.) and operational problems in public services, accessibility, security, etc. become increasingly less attractive and ultimately impoverished.

This impoverishment is often exacerbated by energy problems. Although growing energy prices may result in a rationalisation of use (the establishment of measures and technologies to help save energy and the introduction of sustainable energy, development of new energy sources, etc.), the combination of low income, high energy prices and inadequate heating and insulation systems result in 'fuel poverty'¹ and energy exclusion. It is important to consider that the greatest potential for energy savings can be found in the housing sector, where this potential is estimated at 27% of energy used, as pointed out by the Commission in its energy action plan.

We should also consider the impact of the urban sprawl on the condition of cities. The abandonment of city centres and peri-urbanisation are causing numerous organisational problems which affect, amongst others, transport (congestion of public transport, dependence on private cars), environmental protection (increased energy consumption, pollution caused

¹ 'Fuel poverty' is when more than 10% of income is devoted to paying energy bills.

by individual cars) and accessibility of services; all this has an impact on the social and economic situation of the city and its inhabitants.

To make housing attractive, it is first necessary to have efficient, cheap and functional means of transport linking homes to workplaces. We therefore need to offer the entire population means of transport which replace private cars.

Moreover, it is essential for housing to have easy access to services (especially with regard to health and social affairs, training, shops and public authorities). Special attention should therefore be paid to underprivileged areas which often have few local services and are badly linked to more distant services.

Urban security also plays an important role in city attractiveness, which is why it is important to frame policies to combat crime, in particular in underprivileged areas. The renovation of public areas can, for example, prevent delinquency and provide greater security. In order to implement such policies, we need to have quality information and statistics so that the relevant policies can be better targeted.

The importance of the safety of the electricity and gas distribution infrastructure and the water and sewerage systems should also be stressed, with regard to both access, the safety of existing systems and the upgrading technologies used. This is particularly important in the new Member States of Central and Eastern Europe, where in most cases housing needs to be brought up to existing safety standards.

3. Coordination dimension

Given that the various problems are intertwined and pervasive, we therefore need to take an integrated approach, albeit one that is deeply rooted in the principles of subsidiarity and proximity, to ensure that different key factors are introduced simultaneously in order to provide quality of life in urban environments and make them more attractive; this should be done by using a common participative methodology in accordance with the Lisbon/Göteborg agenda.

Such an approach can be better adopted by the local authorities, which can provide an overall view, optimal coordination of the policies and measures implemented in the urban area and a long-term vision of development in the town/city.

In order to support this approach, the following types of coordination need to be implemented: horizontal (between all housing-related Community policies), vertical (between those dealing with housing at various levels – European, national and local) and mixed (between the public authorities, social and economic interest groups and civil society).

In addition, the cities, regions and Member States should have a mechanism whereby they can exchange experiences and best practices with regard to housing policy, based on the lessons learned from the URBACT programme, which now includes 17 thematic networks and several working groups.

In particular, we should promote and disseminate the best practices implemented by the national, regional and local authorities in order to put the above-mentioned strategy into practice, whilst taking into account the different reference backgrounds. This mechanism will

help to establish a cycle of lifelong learning and is an essential way in which Europe can provide added value.

However, given the complexity of the subject and the need to plan and to take an integrated approach at the local level, the added value and contribution the EU could provide in comparison with the national, regional and local authorities would not be to take legislative action, which might not meet the different needs of the cities, but rather to establish a support system for the exchange and transfer of best practices between the Member States.

PROCEDURĂ

Titlu	Politica de locuințe și politica regională
Numărul procedurii	2006/2108(INI)
Comisia competentă în fond Data anunțării în plen a autorizării	REGI 18.5.2006
Comisia (comisiile) sesizată(e) pentru avizare Data anunțului în plen	EMPL 16.11.2006
Avize care nu au fost emise Data deciziei	EMPL 23.1.2007
Cooperare consolidată Data anunțului în plen	
Raportor(i) Data numirii	Alfonso Andria 2.5.2006
Raportor(i) substituit (substituiți)	
Examinare în comisie	22.11.2006 22.1.2007
Data adoptării	20.3.2007
Rezultatul votului final	+: 45 -: 3 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Alfonso Andria, Stavros Arnautakis, Elspeth Attwooll, Tiberiu Bărbulețiu, Jean Marie Beaupuy, Rolf Berend, Jana Bobošíková, Antonio De Blasio, Vasile Dîncu, Gerardo Galeote, Iratxe García Pérez, Eugenijus Gentvilas, Pedro Guerreiro, Gábor Harangozó, Marian Harkin, Alain Hutchinson, Mieczysław Edmund Janowski, Gisela Kallenbach, Tunne Kelam, Evgeni Kirilov, Sérgio Marques, Miguel Angel Martínez Martínez, Yiannakis Matsis, Miroslav Mikolášik, Jan Olbrycht, Maria Petre, Markus Pieper, Wojciech Roszkowski, Elisabeth Schroedter, Stefan Sofianski, Grażyna Staniszevska, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Oldřich Vlasák, Vladimír Železný
Membri supleanți prezenți la votul final	Alfredo Antoniozzi, Jan Březina, Brigitte Douay, Den Dover, Emanuel Jardim Fernandes, Ljudmila Novak, Mirosław Mariusz Piotrowski, Zita Pleštinská, Christa Prets, Toomas Savi, László Surján, Károly Ferenc Szabó, Nikolaos Vakalis
Membri supleanți [articolul 178 alineatul (2)] prezenți la votul final	Věra Flasarová
Data depunerii	28.3.2007
Observații (date disponibile într-o singură limbă)	